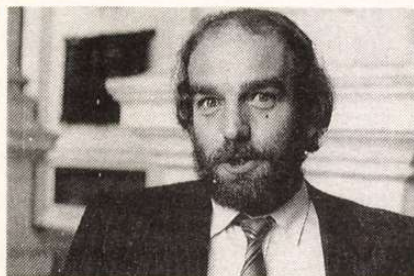

1989.

OKTÓBER 24.

Az MDF II. országos gyűlése után mondta lapunknak

Csegey Dénes: Mi nem vitatjuk, sőt nagyon is hangsúlyozzuk, hogy Magyarország Európába igyekszik, és oda is kell igyekeznie, de feltesszük a kérdést: hányan megyünk Európába? Minket nem érdekel az a megoldás, hogy néhány százan vagy néhány ezren odamennek, a többi meg marad a Balkánon.

Gyorsvélemények az MDF II. országos gyűlése után:

Márton János (Magyar Néppárt): Antall József igazán nagy ívű politikus. Határozott ember arrogancia nélkül, hajlékony – megaluvás nélkül.

Tirts Tamás (Fidesz): Ezen a tanácskozáson számomra kicsit sok volt a pátosz és kevés a humor. Viccesebben: sok volt a népi író, kevesebb a népi irónia.

Az Országgyűlés október 20-án határozott a munkásörtség jogutód nélküli megszüntetéséről.

Németh Miklós: Minden fegyver megfelelő felügyelet alatt áll, és illetéktelen kézben nincs kint egyetlen fegyver sem.

– **Mi lesz a felszámolási kormánybiztos szerepe?**
– Itt 11 milliárdos eszközállományról, vagy arról van szó, nem szeretnénk, ha ebből egy fillér is kárba veszne.

Borbély Sándor, a volt munkásörtség országos parancsnoka: A közösségeket nem lehet felszámolni. A fegyvereket el lehet vinni: a parancsnokok nem örültek ennek, de végrehajjták.

Borzák Lajos, a munkásörtség volt szóvivője: A többség keserű szájjal, de fegyelmetlenül tudomásul vette a döntést.

Nyilaskeresztes röplap jelent meg Budapesten, amely fölkoncolással fenyegetett mindenkit, akinek köze volt az elmúlt negyven év politikájához. S azt is, aki cigány, zsidó vagy baloldali. A röplap alján lévő telefonszámok néhány SZDSZ-es és fideszes vezető irodájának vagy lakásának készülékei voltak.

Felkerestük információért a Belügyminisztériumot:

Horváth József vezérőrnagy: Világos volt, hogy a telefonszámokkal jelzett pártokkal a röplap szerzőjének nincs kapcsolata.

Langmár Ferenc (Fidesz): Feltételezésünk szerint ez egy szélsőbaloldali, kommunista provokáció, amit olyanok készítettek, akik fasisztoid szervezetnek látják az SZDSZ-t, a Fideszt és a hasonló szervezeteket.

Horváth vezérőrnagy az interjúban elmondta: megtalálták az írógépet, amelyen a röplapot írták, de még nem nevezheti meg a vélhető tettest, mert jelenleg nincs Magyarországon. Lapzárta után kaptuk a hírt: Antoniewicz Roland készítette a nyilas röplapot.

1990.

OKTÓBER 23.

Merre van előre? című publicisztikai vitasorozatunkban a nemzeti ünnep alkalmából többen fejtették ki véleményüket.

Méray Tibor: Magyarországon a baloldali szélsőségnek van szervezeti megnyilvánulása, az MSZMP. A jobboldalinak nincsen. Ezt sajnálatosnak tartom. Sokkal egészségesebb volna, ha a szélsőjobboldali, ultranacionalista, rasszista erők saját pártot alapítanának, azáltal – akárcsak az MSZMP – lemérhető lennének, és nem centrista pártokban keresnének (és találnának) rejtekhelyet. Ehhez persze az is kellene, hogy ott ne is adjanak menedéket nekik.

Hegedűs B. András: A megtett tévúton a legfontosabb irányjelző kétségtelenül 1956. Minden politikai áramlat hivatkozik rá, de mindenki érzi és tudja, hogy valami nem stimmel. Nemcsak a modern racionalitással érvelő közgazdászok mondják, hogy a munkástanácsos öngazgatás illúziójával nem lehet előre-

menetelni Európába, nemcsak a realitásokkal számoló külpolitikusok tudják, hogy a megváltozott európai közegben a semlegességnek más a tartalma, mint az 56-os kísérlet idején, és nem véletlen, hogy nem akad olyan parlamenti párt, amely a szociális eredmények megőrzését kívánna, mint (majdnem mindenki) 1956-ban.

A forradalom feltámasztása címmel az államelnök különnyilatkozatot adott a 168 órának.

Göncz Árpád: Nem mi csináltuk a forradalmat. A forradalom csinált bennünket. Az tette Nagy Imrét is azzá, ami lett. 1956-ot egyik oldal sem sajátíthatja ki. Mert az ellenáll minden történelemhamisításnak. Sem Nagy Imrét nem lehet kizárni belőle, sem a parasztot, sem a melós srácot, sem az egyetemista lányt, aki óriási puskával állt a hidegben, sem az egyetemi tanárt, aki azonosult diákjaival. Együtt csinálta őket a forradalom. A forradalom tehát az enyém, a tied, az övé...

1991.

OKTÓBER 29.

A kormánytagok tablójáról írta Papp Zsolt: A miniszterelnök nem a csapat első embere. Ő a csapat.

Közzétti hetilap

KORMÁNYTAGOK NÉPSZERÜSÉGI LISTÁJA

	3,5		3,4		3,4		3,4
	3,1		3,1		3,1		3,1
	3,0		3,0		3,0		3,0
	2,9		2,9		2,9		2,9
	2,9		2,9		2,9		2,9
	2,9		2,9		2,9		2,9
	2,9		2,9		2,9		2,9
	2,9		2,9		2,9		2,9
	2,9		2,9		2,9		2,9
	2,9		2,9		2,9		2,9

10. évfolyam 43. szám
1991. október 29.
Ár: 15 Ft

A lakosságtól a legtöbb rokonszenypontot a pénzügyminiszter kapta. A vele interjút készítő riportert így fogadta:

Kupa Mihály: Ön bizonyára azt fogja mondani, hát persze, ilyen kormányban könnyű népszerűnek lenni...

Kéri László: A modern politika mindenké előtt a tömegkommunikáció eszközein keresztül kiközvetített tevékenység. Ezért meg kell tanulni eladni a politikai döntéseket...

Hír: Kizárták a Független Kisgazdapártból az eddigi szóvivőt, Ómolnár Miklóst, Torgyán bejelentette, hogy jó híre érdekében pert indít Antall József ellen.

A percemberkék kavargása című elemzésben így ír a szerző:

Ágh Attila: Megjelentek a pártok udvari riporterei. Olyan kérdéseket tesznek föl, hogy lehetőleg ne hozzák zavarba interjúpartnereiket... A kormánypártok vezetői kifejezetten arra törekednek, hogy megsértsék őket. Tudniillik a legkényelmesebb dolog a sértődöttség állapotából politizálni...

1992.

OKTÓBER 27.

1992. október 23-án jobboldali tüntetők belefajtották az ünnepi szónokba, az államelnökbe a szót a Parlament előtt. Erről is szólt Másnap című írásában publicistánk.

Eörsi István: Ülök az írógépnél, hivatásos túlélő, és arra gondolkodom, hogy új másnap fordulója fenyeget. Jön néhány öreg csataló, trombitaszóra sóvárrog mindenáron. Azt se bánja, ha más a dallam, mint harminchat évvel ezelőtt. Néhány kudarcos, keserű Rocinante úgy keres magának késői szerepet és kielégülést, elégtételt a szörnyű sérelmekért, hogy utólag igazolja a rágalmatokat... A jutalom nem marad el: magyarból világmagyarrá léptetik elő őket, nyakukat költőtenyer paskolja biztatón. Mit várhatunk ettől a másnaptól, amely Kádárt, ha élne, újból megtanítaná a diadalmas mosolyra?

Ugyanez az esemény a tárgya a Most (és soha) című publicisztikának.

Szenási Sándor: Elmondtam anyámnak, hogy mi történt a Kossuth téren, Gönczöt nem engedték szóhoz jutni, elmondtam, látni fogja ő is a televízióban, hogyan rándult meg az arca ennek a tiszta öregembernek, amikor a szervezett horda gyalgatta, hogyan vetett egy pillantást a rezzenetlen belügyminiszterre, és hogyan ment el, akkora csöndben, mintha egy percre a világ kihalt volna körülötte. Az öregember csöndjét, ezt a fekete és dacos csöndet jól lehetett hallani, hiába az árpádsávok,

nyilasjelvényesek, 56-ot meggyalázó ötvenhatosok rekedt üvöltése, hallották, akik rögtön elmentek a térről, hallottam én, amint néztem az eltakart arcú, lyukas zászlót vonzó bőrféjük vonulását, és hallotta az anyám, már a Híradót nézve. El is sirta magát...

A legitimnek minősített szociáldemokraták visszafoglalták a pártszékházat a bitoló, Petrasovits Anna-féle frakciótól. Az épületben hatástalanított gránátokat, pisztolytáskát, műanyag pisztolyt, K. O. sprayt és újfaszta iratokat találtak. Ez utóbbiakról így vélekedett a VI-VII. Kerületi Rendőrkapitányság bűnügyi osztályának vezetője:

Horváth Dénes: Nem nyert bizonyítást, hogy ezek a lapok forgalomba kerültek-e, terjesztették-e őket. Így tulajdonképpen még az sem bizonyított, hogy bűncselekmény történt-e velük. Mindenesetre az tényként állapítható meg, hogy egy egyéni szenvedéllyel, egyéni véleménynyilvánítással állunk szemben, ami azonban a jelen pillanatban nem képez bűncselekményt.

1993.

OKTÓBER 26.

Az előző héten meg kellett volna választani a parlamentben a nép ügyvédjét, az ombudsmant. Míg korábban úgy látszott, létezik e tárgyban egy hatpárti konszenzus, végül a titkos szavazás nem hozta meg az eredményt, az Országgyűlés így saját törvényét sértette meg.

Majtényi László (adatvédelmi ombudsmanjelölt): Fél évvel vagyunk a választás előtt. Szerintem ez a politikai elit egyfajta üzenete a társadalom számára... A magyar parlamentben jelenleg kétféle párt van: vagy hatalmon van, vagy úgy gondolja, hogy rövid időn belül hatalomra kerül. Az adatvédelmi biztos pedig egy független ellenőr lenne...

Oktoberi viaszcsépp című publicisztikájában a szerző a forradalom utóéletéről gondolkodik:

Mátyás Győző: Elszomorító, hogy... mi csoda lehangoló marakodás kezdődött a forradalom öröksége körül. Ki gondolta volna még akár 1989. június 16-án is, hogy hány, de hány osztódással szaporodó, egymással perbe-haragba zagyváló 56-os szervezet bukkant majd elő, hogy mennyien tolják fel magukat a forradalom igazi hőseivé, s hogy kiderül: vannak ötvenhatosok és még ötvenhatosabbak...

Politikai fazonigazítások című sorozatunkban interjút kértünk az SZDSZ miniszterelnök-jelöltjétől arról: hogyan alakítják a választási szakemberek az imidzsét.

Kuncze Gábor: Engem nem fognak semmilyen megcsinálni, mert én már meg vagyok csinálva, és ez negyvenhárom évvel ezelőtt történetekre vezethető vissza.

- Sok karikaturista élcelődött az ön magyaros bajuszán. Ez milyen része vagy kelléke az ön arculatának?

- Bajszom körülbelül húsz éve van, és függetlenül attól, hogy élcelődnek rajta a karikaturisták, nem az imidzs szempontjából érdekes dolog, hanem például azért, mert a feleségem így szeret.

- Sokféle first lady típus ismeretes...
- Számomra a feleségem már tizennégy éve first lady, amióta összeházasodtunk...

Részlet a Levélhullásból:

